

Tam nad tou hrází

Waldemar Matuška

Je mlází a rybník a nad ním hráz,
kterou tak dobře znám,
bůh ví, kolikrát v jarních nocích
býval jsem tam a né sám, né sám.

V těch nocích tenkrát
a krásně nám tam cvrček v trávě hrál,
a můj a její stín byl blíž a blíž
a vlídní fauni hráli škály stále blíž
někde opodál.

Tam nad tou hrází, kde věnčí mech
borové mlází, stín se stínem, když jim
touha krátí dech v jarních večerech
dál se potají schází.

Tam nad tou hrází, tam zůstal svět,
který mi schází, jen do vln času místo
kamínek, člověk vzpomínku
smutně hází, hází.

Rybník v lučinách a nad ním hráz,
odkud jsem tak rád hrstí kamínek čeřil tůň,
jhá nevím, jestli teď si umím hrát
s tou tůní jhako za mlada.

Jsem sám a léta jdou až náhle udiví,
že dívčí stíny dávno jsou ty tam
a vlídný faun, ten co nás
lákal k lásky hrám už je šedivý.

Tam nad tou hrází, kde věnčí mech...

Tam nad tou hrází, tam zůstal svět,
který mi schází, jen do vln času
místo kamínek, člověk vzpomínku
smutně hází, hází,
já vím, já vím, já vím.